

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
ИЗДАЊЕ СЕВЕРНОБАЧКОГ ОКРУЖНОГ ОДБОРА

—бесплатан примерак—
(Бр. 34)

БРОЈ 1433, ГОДИНА XI
СУБОТИЦА, СЕПТЕМБАР 2000.

КАНДИДАТ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ ЗА ПОСЛАНИКА У СКУПШТИНИ
А.П. ВОЈВОДИНЕ У ИЗБОРНОЈ ЈЕДИНИЦИ 112 - СУБОТИЦА 6
И КАНДИДАТ ЗА ОДБОРНИКА У ИЗБОРНОЈ ЈЕДИНИЦИ 19 - МАЛИ БАЈМОК 1

ОДЛУЧНОСТ И ПОШТЕЊЕ

СРПСКА РАДИКАЛНА
СТРАНКА ВАМ ПРЕДЛАЖЕ
ЗА ПОКРАЈИНСКОГ ПОСЛА-
НИКА И ОПШТИНСКОГ
ОДБОРНИКА

ЗЛАТКА ЛЕБОВИЋА

ЧЛАН ЈЕ ИЗВРШНОГ ОДБО-
РА СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ
СТРАНКЕ, ПОТПРЕДСЕДНИК
ОПШТИНСКОГ ОДБОРА СРС
СУБОТИЦА И ПОМОЋНИК
САВЕЗНОГ МИНИСТРА ЗА
ПОЉОПРИВРЕДУ.

ПУН ДОПРИНОС, АН-
ГАЖОВАЊЕ И СТРПЉИВ РАД
У СТРАНЦИ И САВЕЗНОМ
МИНИСТАРСТВУ ЈЕ НАЈБО-
ЉА ПРЕПОРУКА ДА ЋЕ ВА-
ШИ ПРОБЛЕМИ БИТИ СХВА-
ЂЕНИ А ПОВЕРЕЊЕ
ОПРАВДАНО.

ЧЛАН ЈЕ СТРАНКЕ ОД 1993.
ГОДИНЕ. ОБАВЉАО ЈЕ
ФУНКЦИЈУ ПРЕДСЕДНИКА
МЕСНОГ ОДБОРА МАЛИ БАЈ-
МОК ДО ИЗБОРА НА МЕСТО
ПОТПРЕДСЕДНИКА ОП-
ШТИНСКОГ ОДБОРА СРС
СУБОТИЦА, 1996. ГОДИНЕ.

ЗЛАТКО ЛЕБОВИЋ

ИЗБОРИ - ПРАВО АЛИ И ОДГОВОРНОСТ

На прагу смо нових избора и поново у ситуацији да одлучујемо, да бирамо и будемо бирани. Избори који нам предстоје су по много чему специфични и важни. Расписују се и одржавају у условима веома тешког стања у земљи и под великим међународним притиском.

Односи међу федералним јединицама су веома затегнути а опстанак заједничке државе доведен је у питање. Аутократски сепаратистички режим у Црној Гори је себи као једини циљ поставио активно учешће у светском криминалу и приватно богаћење, што страни званичници и медији потврђују. Потпомогнут западом режим у Црној Гори не бира средства нити мари за цену свог опстанка на власти. Да ли смо спремни да је платимо?

Косово и Метохија су окупирани. Поново страна чизма гази српску светињу и одваја душу од тела Србије. Удружио се „демократски“ запад да одржи лекцију из демократије и донесе благостање. И послао је запад свог учитеља, послао је НАТО пакт. Немилосрдно су нас учили седамдесет и осам дана свим средствима и дању и ноћу. Резултат ове лекције је 300.000 прогнаних са вековних огњишта а више од хиљаду светиња је уништено и оскрнављено.

Да ли су били у праву они ко-

ји су на ово пристали (СПС, ЈУЛ, СПО)? Да ли су били у праву они који су рекли: „Нема ни једног разлога да сумњамо у мировну мисију УН.“?

Све патње и страдања кроз

је кантонизација, регионализација, аутономија. Све су то само различити називи за сепаратизам то јест даље распарчавање наше земље. Да ли би нам тако разједињенима и уситњенима стварно било боље?

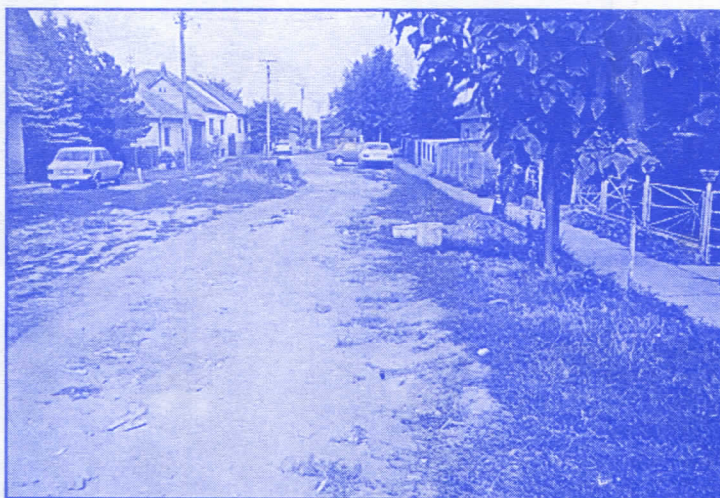
Сигуран сам да наша будућност нису даље поделе и сукоби него интеграција и јачање Савезне државе. Ово можемо остварити само ако власт поверимо поштеним и одговорним људима. Једини начин да се власт мења на демократски и легитиман начин јесу избори а не улица. Зато изборе треба схватити не само као право већ и као одговорност сваког грађанина. Да су промене

на овај начин могуће доказују и избори из 1997. године а да ли ће промене овога бити још радикалније зависи управо од Вас, грађана.

МАЛИ БАЈМОК - САОБРАЋАЈ ОКО ТРЖНИЦЕ (БУВЉЕ ПИЈАЦЕ) НАЈЧЕШЋЕ ЈЕ СКРОЗ БЛОКИРАН

које смо прошли, све територије које су нам окупирали и све жртве које смо дали, нису биле довољне да умилоствивимо светске моћнике.

МАЛИ БАЈМОК - МНОГО ЈЕ ДОКАЗА НЕМАРНОСТИ ЛОКАЛНЕ ВЛАСТИ ПРЕМА ГРАЂАНИМА

У сарадњи са домаћим издајницима они траже још „демократије“. То раде заговарајући разне облике „демократских“ промена као што

ЛОКАЛНА ВЛАСТ - НАРОДНА ВЛАСТ?

Већ више од једне деценије руководство локалне самоуправе се није мењало. Промене су једино биле у проценту учешћа у власти оних који овакву власт одржавају и у партијским дресовима играча. Таква је ситуација и у протекле четири године. Савез војвођанских Мађара као

већинска одборничка група своје помагаче је нашла у СПС-у (потпредседник Скупштине и два члана Извршног одбора), Савезу грађана

Суботице (потпредседник Скупштине, Мирко Бајић), ДСХВ-у (начелници општинских одељења). Зато је готово комично слушати њихове међусобне критике и оправдања, док са друге стране не одустају од својих функција.

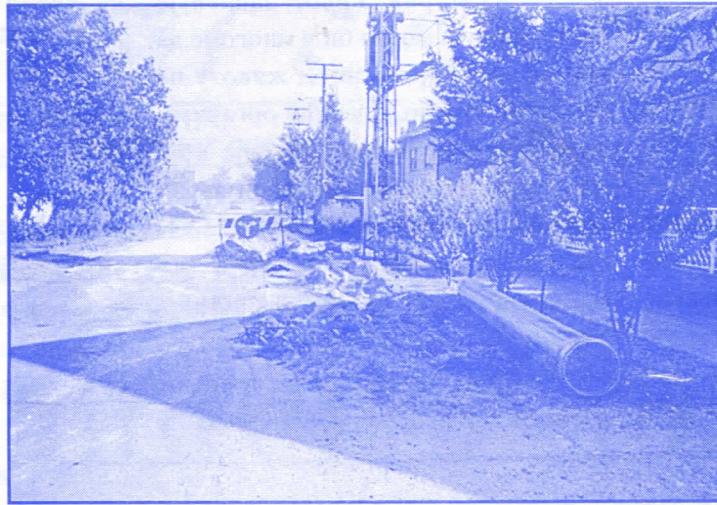
Да ли можемо бити задовољни њиховим радом?

По мом мишљењу, сигурно не! Не верујем да су грађани било ког насеља осетили неко побољшање или решили неки свој проблем било да се ради о асфалтирању, канализацији, водоводу или било чему другом. О улагању у школство и културу да и не говоримо. Чак и објекти чије је отварање тако помпезно најављено (изградња затвореног базена) или објекти украсног типа (музичка фонтана) запали су у кризу.

Но, да нешто и добро функционише говори нам ефикасна наплата „обједињених” рачуна, без обзира да ли воде има и да ли се димњаци користе. А шта је са екологијом? Па и она се наплаћује. Ја не знам а верујем и Ви. Али зато знам да ЈКП „Паркинг сервис” врло савесно обавља своју делатност и предложио бих им да још неку улицу затворе за саобраћај и подигну своје наплатне рампе. Зашто да не? – па исплати се (sic!).

Велика битка водила се и око „Тржнице”. Решила општинска власт да узме што је њено (грађевинско земљиште), а све што је саграђено биће исплаћено улагачу. Није проблем, каже власт. Једино моле грађане да се са својим проблемима

стрпе још мало. Ако су могли годинама по блату па су издржали, неће ваљда сада терати мак на конач.

ИЗГРАДЊА КАНАЛИЗАЦИОНЕ МРЕЖЕ У МАЛОМ БАЈМОКУ И ГАТУ: ЗАР ЈЕ ТРЕБАЛО ДОЧЕКАТИ ИЗБОРЕ ДА БИ СЕ НЕКЕ СТВАРИ РАДИЛЕ

А водила је општинска власт политику и то врло озбиљну, само не комуналну него спољну. Трчали су по белом свету и „своје” кудили а

М.З. КЕР - ДИВЉА ДЕПониЈА КАО ДОКАЗ НЕМАРНОСТИ ОДГОВОРНИХ ЉУДИ У ГРАДУ

„туђе” молили. Али помоћи ниоткуда, као ни кише летос. А да је и стигла помоћ требали су се сетити оне народне: „Чувај се Данајаца и када дарове носе!” Али пошто се локална власт није сетила народне изреке вероватно себе и не сматра народном.

САМОДОПРИНОС - ОПШТИНСКА ПОМОЋ?

Самодопринос је дугогоди-

шња и редовна појава у начину рада локалне власти. Преведено на народни језик то је оно „Чији је проблем тај нек и решава”. То није ништа друго него облик самоорганизовања грађана. Општина ту учествује као организациона помоћ уз обавезно обећање да ће дати „динар на динар” па „75 пара на динар” и на крају обично „ништа на динар”.

Најбољи пример небриге локалне власти и функционисање самодоприноса јесте МЗ Мали Бајмок. Проблем већег дела насеља које има близу 7.000 становника је стар преко 30 (тридесет!) година.

Пожали се народ Општини и рече: „Треба нам основна школа!”. И реши Општина проблем. И би расписан ПРВИ САМОДОПРИНОС. И доби народ школу. И виде Општина да је то добро.

И пита Општина: „Шта Вам још треба?” а народ рече: „Пут и канализација!” И опет Општина реши проблем. И опет помогне. И тако би расписан ДРУГИ САМОДОПРИНОС. Једни добише канализацију. Други добише асфалт. И би Општина од помоћи али сад се проблеми обрнуше.

И би расписан и ТРЕЋИ САМОДОПРИНОС који је у току. Добро је.

И опет ће Општина да помогне?!?

МАЛИ БАЈМОК

Проблем МЗ Мали Бајмок смо делом већ споменули тј. тренутно се из самодоприноса уводи канализација у нови део насеља. Но, је-

дан део грађана се самоорганизовао да мимо самодоприноса, из личних средстава, убрза тај посао. Јер, схватили су да би овако чекали још коју годину. Ово је свакако похвално (овде мислим на грађане а не на Општину и ЈКП „Водовод и канализацију“), али и жалосно јер их је на то натерала туђа небрига.

Стари део насеља се нада да ће у току ове године добити барем још једну асфалтирану улицу док је у Црвеном селу изражен проблем водоснабдевања. Истина, вода је најзад стигла до села, али... није за употребу.

ГАТ, КЕР, ЉУТОВО И ТАВАНКУТ

Лоше вођена, како локална, тако и покрајинска политика довела је до смањења квалитета живота и у граду и на селу. Основни проблем у овим насељима је ниска стопа наталитета и изражено старење, посебно села. Овоме је допринела комунална и, уопштено, друштвена небрига. Управо зато услове живота на селу треба квалитативно уједначити са условима у граду, изградњом канализационе мреже, водовода, проширењем путне мреже и обнављањем постојеће.

Квалитет здравствене заштите, посебно деце, је неопходно

подићи на виши ниво као један од основних предуслова повећању наталитета.

Културни живот завређује већу пажњу и могао би у многоме да допринесе садржајнијем животу на селу. Неопходно је чешће организовати културне манифестације које би за циљ имале очување народних обичаја, фолклора и традиције. Свакако је важна деполитизација тих манифестација и кориштење истих у дневно-политичке сврхе.

Посебну пажњу би требало посвети Буњевцима који управо у

добију свој стални простор који им по бројности сигурно припада. Зато је овако понашање од стране локалне власти недопустиво и сигурно да је неопходно да се то што пре промени.

Због свега до сада изнетог сматрам да су промене неопходне, пре свега оне које ће да донесу побољшање. Довољно је разлога за промену локалне власти али и за промену у целој земљи. Зато је Ваш излазак на изборе најбољи начин да се жељене промене и остваре.

Програм који заступа и спроводи Српска радикална странка доказао се као квалитетан, како на локалном нивоу у Општини Земун, тако и кроз рад својих представника на републичком и на савезном нивоу.

Ми смо увек поштовали вољу грађана тако ће бити и овога пута. Наши представници су људи чврстог карактера и високог морала а без криминалних афера које све

друге прате.

Глас поверен Српској радикалној странци и њеним представницима је Ваш прави избор.

НАПУШТЕНИ САЛАШ - СЛИКА КОЈУ ТРЕБА УЧИНТИ РЕТКОМ, ПОБОЉШАЊЕМ УСЛОВА ЖИВОТА НА СЕЛУ

овим МЗ живе у великом броју. Општина, очито, занемарује чињеницу да се велики број наших суграђана изјашњава као Буњевци и не налази за сходно да им обезбеди адекватан простор у јавном информисању. Буњевци немају могућност да у медијима чији је оснивач СО Суботица (Радио Суботица, Суботичке новине)

МУДРОСТ, ХРАБРОСТ, ПОВЕРЕЊЕ, ПАМЕТ, ЗНАЊЕ И ПОШТЕЊЕ

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Оснивач и издавач: др Војислав Шешељ Главни и одговорни уредник: Сениша Аксентијевић
 Број уредила редакција Општинског одбора СРС Суботица: Зоран Вељановић (уредник), Владимир Антић, Вера Аџић, Божидар Вујић,
 Тереза Гулд, Гојко Радић, Миодраг Радојчин, Драган Товаришић,
 Предраг В. Шаровић (технички уредник) Мирослав Андријевић (фотографија), Марија Бала (секретар редакције)
 Редакција прима пошту на адресу Трг Лазара Нешића 1/Х, соба 124, телефон: 024/551-928
 Новине „Велика Србија“ уписане су у Регистар јавног информисања Министарства за информације под бројем 1104. од 5. јуна 1991. године
 Штампана: „Jugo-Grafika“ Суботица Тираж: 2.500 примерака